Written by - தாஜ் -
Tuesday, 19 June 2012 04:18 - Last Updated Tuesday, 19 June 2012 05:05

***[□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ /□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□

என்னைப் பற்றி,
சிறையில் இடுவதில்...
உனக்கதேு மகிழ்ச்சி?

ஓ, கூரூவி வடேட்கைகாரா
உன்னிடம் உண்மயைசை் சொல்கிறனே்,
சப்தம் எதுவுமற்ற உலகமும்
கண்ட துண்டமாய் வெட்டப்பட்ட
ஊணும் இரத்தமும் நிறைந்த
கசாப்புக் கடையும்தான்
உன் நாட்டமாய் இருப்பதனால்
இறக்கை மடிய உடலையும்
இனிய கூரலையும் நான் பறெ்றமை
என் துரதிருஷ்டமே.

உயிர் மலே் ஆணையிட்டுச் சொல்கிறனே்
தங்கமும் வரைமும் ஜொலிக்கும்
மாளிகை ஒன்றுக்காக
வனாந்தரத்தில் உள்ள
என் கூட்டிலிருந்து
நான் வறேிடம் சலெ்வதற்கில்லை,
அன்றலே் தங்கச் சங்கிலி ஒன்றுக்காக
பச்சை மரங்களையும்
நீ ல வானையும் பிரிந்து
வறேிடம் சலெ்வதற்கில்லை.

*

□□□ □□□□□□□

- □□□□ □□□□

ஓவியர்களே, என் ஓவியத்தை
வரையாதிருப்பீ ர்களாக

நான் நானாகவே உள்ளேன்.

நான் தூயரம் உள்ள மனிதன்,
நான் மகிழ்வு நிறைந்த மனிதன்;
மகிழ்வின்றி நான் இல்லை.

ம□டர்களால் நான்
இம்சிக்கப்பட்ட போதிலும்
எவரையும் நான்
அவமதித்ததேயில்லை
நான் வாழ்கிறேன்,
நான் பணிசெய்கிறேன்.

என்முகம் அவலட்சணமானது,
என் தோல் சுருக்கங்களில்
காலத்தின் அழகு பிரதிபலிக்கின்றது.

வசந்தத் தனெ்றலில்
பூல் போல எனது கசேம்,
தயகை□ர்ந்து என் விழிகளில் பாருங்கள்
நம்பிக்கசை் சுவாலகைள்
ஒளிர்வதகை் காணுங்கள்.

*

□□□□

- □□□□ □□□□

நான் ஒரு வரே்

மனெ்மயாய் நிலத்தினுள்,
கீ ழநோக்கி, கீ ழ்நோக்கி-
வாழ்நாள் ப□ராக
வளர்வனே் நான் மயைப் ப□மியில்
என் நம்பிக்கை
ஓரு சரியனில்.

கிளகைளில் ஓலிக்கும்
பறவயின் கானம்
என் சவெிகளுக்கில்லை
இளந் தனெ்றலும்
என் உணர்வுக்கில்லை.
ஆனால் திறந்த மனதுடன்
சொல்வனே்,
நான் இதனால் சிறிதளவும்
துயரமோ துன்பமோ
அடயைவில்லை.

மலரும் பருவத்தின்
இலயையும் கிளயையும் போல்
இரட்சிக்கப்படுகிறனே் நான்
பாரிய கனியினுள்
நிரம்பி இருப்பதலெ்லாம்
என் இதயத்தின் மூழு இரத்தமே.

*

வளெியீ டு: கூலசிங்கம் - உதயம் பூத்தக மயைம்
பரூத்தித்தூறை பூலாலி கிழக்கு இலங்கை

நன்றி:வை. சூந்தரசேன், உதயம் பூத்தக மயைம்

□□□□□:□□□□□□□□ □□□□□

-□ □□□□ -

தன் பரேழிவின்
உயிர்வதை யணெ்ணி
அடிமரம் அழுமம்.
நின்றுப் படர்ந்து
நிழல் காத்தக் காலத்தினை
கூரலற்றத் தூடிப்பில்
நோந்து கொள்ளும்.
சாய்த்துப் பிளந்த
கோரக் கரங்களின்
ஆராஜகத்தை
மங்கும் ஜீவன் வியக்கும்.
காற்றாய் காலம் தழுவியாற்ற
காய்ந்து வரும் காயங்களில்
ப□க்கும் பழுக்கள்
அரித்தடெுக்கும்
நமச்சலையும் சகித்து
ஓர் த□றலின் ஈரத்தில்
தன் வரேடித் தூளிர்களை
வகெ்களித்த உதயத்தில் காமிக்கும்.

□□□□□:□□□□ □□□□□□□□□

-□□□□□□ □□□□□□□□ -

இந்த நிமிஷம் வரையிலும் இருந்ததுபோல்
இனி என் வாழ்க்கை இராது என

ஓரு கோடி மூறை எனக்கூள் சொல்லிக்கொள்கிறனே்
என்ன பயன்?

என்னை நான் இகழ்ந்தூக்கொண்டதை் தவிர
நான் என் காலை வைக்க வணே்டிய படி எதூ?
நான் கூலூக்க வணே்டிய கை
நான் அணைக்க வணே்டிய தோள்
நான் படிக்க வணே்டிய ந□ல்
நான் பணியாற்ற வணே்டிய இடம்

ஒன்னூம் எனக்கூ தரியவில்லை
இப்படி இரூக்கிறதூ வாழ்க்கை

[மூகந□ல் பதிவூ: தாஜ்]

□□□□□:□□□□□□□□

- □□□□ -

காற்றில் மிதந்தூ வரூம்
பரேிரசை்சல்களூக்கிடையே
கண்டூணர்ந்ததோர் கானயிழை
எங்கோ அறூப்பட்டூவிட்டதூ

ப□க்களை மொய்க்கூம்
வண்டூகளின் ரீ ங்காரமல்ல

Written by - தாஜ் -
Tuesday, 19 June 2012 04:18 - Last Updated Tuesday, 19 June 2012 05:05

தத்தித் தாவும் சிட்டுக்களின்
கொஞ்சிக் கூழாவலுமல்ல
மரங்களின் ஆட்டமழுப்பும்
ஆனந்த ரிதமோ
இலைகளின் படபடப்படக்கும்
சந்தோஷ தாளமோ
அங்கே மறைந்து கடேக்கும்
கிளிகளின் காதல் மொழியோ
கூயிலின் கூதுகல ஆவர்த்தமோ அல்ல
கவிதை வயமானது அது.
மரக்கிளையில் கட்டிவிடப்பட்ட தொட்டி
காற்றில் நிதானமற ஆடுகையின்
பிடிப்படாத மொழி!
கூழந்தை பசேும் கூதுகல மழலை!

நித்தம் பொசுங்கும்
ரணங்களின் வலியோடு
சதெ்து சரிகிற பாதலெ்லாம்
காற்றில் மிதந்து வரும் அது
மலெ்ல காதோடு வருடி
ஹிருதயத்தை தட்டி
உயிர்ப்பித்து எழுப்பும்
பறக்க இறக்கைகள் தரும்
இன்னொரு லோகத்து
ஒளிப் பிரதசேத்தில்
இன்னொரு சுடராய் என்னை
எனக்கு காட்டித் தரும்
மந்திரமொழி அது.
வறண்ட காலப் பக்கங்களில்
உதிர்ந்து கிடக்கும் மலர்களிடையே
இன்றகைக்கும் அததை் தடேித் திரிகிறனே்.

□□□□□:□□□□

- □□□□□□□□□□□□□□ -

Written by - தாஜ் -
Tuesday, 19 June 2012 04:18 - Last Updated Tuesday, 19 June 2012 05:05

வளைகத் தவதைத் மதல் நாள் வயெிலில்
உலர்த்தி எடுத்த வண்ணச் சீ ரூடை
... அனதைத்ம் கொண்டு கந்தலை நீ க்கி
ப□சபை்பசு கோயிலுள் நுழையுமுன் விழித்துக்
காலை கூடிக்கும் பால்கொணர்ந்து வதைத்து
விடியற் பறவகைள் ஓருசில க□வ
வந்தனே் என்றாள் வராது சனெ்றாள்
யாருடன் சனெ்றாள் அவரை ஊரார்
பலரும் அறியத் தானறியா மடச்சி
உருக்கி ஊற்றும் சாலகை் கரும்பிசின்
எஞ்சின் உருளகை் கலன்கள் சிதறி
நடப்பார்க் களெிதாய் வணெ் மணல் த□வி
மதியச்சோறு நடெுங்கிளபை் பாளியின்
நிழலில் உண்போர் அவரகை் கடே்கவோ
கரயைிற் சலெ்வோர் நிழல் கண்டஞ்சி
சறே்றில் ஒளியும் மீ ன்நீ ர்க் கூளங்கள்
பாேகப் பாேகக் கூறயைும்
ஆகாச் சிறுவழி அது எது என்றே.

[மூகந□ல் பதிவு: தாஜ்]

□□□□□:□□□□□□□□ □□□□□□□□

□- □□□□ -

தாரதை் தப்பட்டகைளின்
... எதிரொலி வளெ்ளத்தில்
கரங்கள் கூவிய சிரங்கள்
தாழும் ஆராதனை கொண்டு
வலம் வரும்மாம்
கோலவளெியில்
வித்தகர்களின் தரேழகு

வியக்கூம் விரல்களின்
கண்களதூ நசிவில்
ப□த்த மாதிரட்சி
திரூ பார்வகைள் தீ ண்டா
காலத்தில் விண்டூ
தடூப்பிற்கூள் பொழிவழிய
சூற்றூ அடி
சந்தகை் கடகைளில்
பரபரப்பூ அடயைூம்
கலகைள் வளர்த்த
வம்சாவளிகள்

மண்ணில் நிறம் தடேி
பகலில் ச□ரியனயைூம்
இரவில் சந்திரனயைூம்
கண் சிமிட்டூம்
நட்சத்திரங்களயைூம்
காண வியந்தூ
இடமைலன வண்ணங்களில்
பாதம் பதியாப் பாய்ச்சலாய்
நம் நடப்பூ
காலத்தகை் கடக்கிறதூ.

(அமரர். ந. பிச்சம□ர்த்தி அவர்களின் ந□ற்றாண்டூ விழாவயைொட்டி எழூதிய நினவைூ கவிதை)

□□□□□:□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□

-□□□□□□□□□□□□□ -

நிசப்தம் பின்னப்பட்ட நள்ளிரவில்
காலக்கிரமமாய்

நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் பூத்தகங்கள்
அலமாரியிலிருந்து கீழிறங்கி
உறக்கத்திலிருக்கும் என்னைப்
பூரட்டிப் பூரட்டி வாசிக்கின்றன
மூடிந்ததும்
ம□லகைக்கு ஒன்றாய்
என்னைச் சிதறிடித்தபடி
கூறிப்படேட்டில் எழுதிவிட்டுச் சலெ்கின்றன
இவள்
உலகின் மிக மரோசமான பூத்தகம்.

[நன்றி:சூகிர்தராணி/ தீ ண்டப்படாத மூத்தம்/ காலச்சுவடு; மூகநூல் பதிவு: தாஜ்]

□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□:□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□
□□□ □□□□□□□□□□□.□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□□□□□□□□□□...

□□□□□□□□□□□□□□□□ (□□□□□□□□□□)

□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

நகத்தை வெட்டியறெி-அழுக்குச் சரேும்
நகத்தை வெட்டியறெி-அழுக்குச் சரேும்.
அகிலமே சொந்தம் அழுக்குக்கு!
நகக் கண்ணும் எதற்கு அழுக்குக்கு!
‘பிறாண்டலாமே-எதிரியபை்
பிறாண்டலாமே?’
பிறாண்டலாம், பிடுங்கலாம்,
கூத்தலாம், கிழிக்கலாம்.
ஆரத் தழுவிய

Written by - தாஜ் -
Tuesday, 19 June 2012 04:18 - Last Updated Tuesday, 19 June 2012 05:05

அரமகைக் கண்ணாளின்
இடதா தோளில்
ரத்தம் கசியாம்.
வலதா கை நகத்தை வெட்டியறெி-அல்லதா
தாம்பத்திய பந்தத்தை விட்டாவிடா.
த□க்கி சாமக்காம்
அரமகைக் காழந்தயின்
பிஞ்சாத் தாடகைளில்
ரத்தம் கசியாம்.
இடதா கை நகத்தை வெட்டியறெி-அல்லதா
காழந்தை சாமப்பதை விட்டாவிடா.
நகத்தை வெட்டியறெி- அழாக்காச் சரேம்
நகத்தை வெட்டியறெி-அழாக்காச் சரேம்.
‘காறம்பை தோண்டலாமே-காதில்
காறம்பை தோண்டலாமே?’
காறம்பை தோண்டலாம்
காறம்பை தோண்டலாம்
காறம்பகைக் காடியிரப்பா
காடலாக்காக் காடிமாற்றம்
கார்தியிலாம் கலந்தாபோம்-உன்
கார்தியிலாம் கலந்தாபோம்.
நகத்தை வெட்டியறெி-அழாக்காச் சரேம்.
நகத்தை வெட்டியறெி-அழாக்காச் சரேம்.